

Det endnu ufødte barn er så afgjort den svage part, idet det er umælede og værgeløst, men dog den part, der skal leve med vore, de voksnes, beslutninger, hvad enten de voksne træffer beslutningerne i rollen som forældre eller i rollen som lovgivere.

Vi forstår godt, at voksne har et brændende ønske om at blive forældre, og vi mener også, at det skal være muligt at gøre brug af en del af de mange metoder, der kan afhjælpe barnløshed.

Men lad mig med det samme slå to ting fast:

For det første er det i vores livssyn helt fundamentalt at betragte livet som en gave, og en gave har man netop ikke krav på og slet ikke et retskrav på. Den får man jo uden egentlig at have gjort sig den fortjent. Det er altså en gave at få et barn, at blive forældre. Derfor er der ingen, der har eller skal have krav på at blive forældre.

For det andet: I de spørgsmål, hvor hensynet til de voksnes helt naturlige ønske om at få et barn er i konflikt med varetagelsen af barnets tarv forstået i bredeste forstand, der vælger vi Konservative som udgangspunkt hensynet til barnet.

Denne etiske tilgang betyder også, at det for de fleste af os i den konservative gruppe ikke er særlig afgørende, om indgrebet foregår i offentligt eller privat regi, eller hvor regningen i øvrigt sendes hen. For os er det på nuværende tidspunkt primært et spørgsmål om, hvad der skal være tilladt, hvad vi ønsker vort samfund skal normsætte, hvilke regler der skal være for udnyttelsen af de teknologiske muligheder, og endelig hvad vi som lovgivningsmagt ønsker at signalere er det ideelle, er det bedste for børn.

Til lovforslagets tre konkrete elementer kan jeg sige, at den konservative gruppe er positivt indstillet. En opstramning af reglerne for forældreuegnethed er således helt nødvendig. Det udstiller den skammelige og stærkt ulykkelige sag fra Roskilde. Vi håber, at det, der er lagt op til, er præcist nok.

Kl. 19.35

Da ægudtagningen er et belastende indgreb for kvinden, og ikke mindst da vi mener, at det er etisk forsvarligt i forhold til barnet, er vi også i overvejende grad positivt indstillede over for at udvide grænsen for opbevaring til 5 år.

Endelig er vi også positivt indstillede over for ideen om at lempe ægdonationsreglerne sådan, at også kvinder, der ikke er i fertilitetsbehandling, får mulighed for at donere æg. Men det er under den helt klare og ufravigelige forudsætning, at der ikke er og ikke bliver givet mulig-

hed for, at et barn kan risikere at have både en anonym far og en anonym mor. Det skal fremgå meget tydeligt.

I det hele taget vil jeg gerne sige, at vi ikke er særlig begejstrede for anonymiteten – dette særlig ud fra hensynet til barnets mulighed for på et eller andet tidspunkt at få kendskab til egne rødder. Det har vi imidlertid erkendt at vi ikke kan ændre sådan umiddelbart. Jeg synes blot, at det for god ordens skyld skal nævnes her i dag.

Da interessen for dette lovforslag mange steder har været knyttet sådan meget til det, der ikke er med, vil jeg her til sidst komme med et par bemærkninger om lesbisk og enliges adgang til kunstig befrugtning.

Den konservative gruppe er imod at lempe reglen. Og lad mig så tydeligt og præcist som muligt fremhæve dette synspunkt, at det intet – og jeg gentager – *intet* har at gøre med diskrimination af homoseksuelle eller mangel på tillid til, at homoseksuelle par kan være akkurat lige så omsorgsfulde, kærlige og ansvarlige over for børn som andre. At børn rent faktisk vokser op i sådanne familiære rammer, og at de rent faktisk akkurat ligesom andre børn normalt har en tryk og kærlig opvækst, er det virkelige livs kendsgerninger.

Men det er ikke en kendsgerning, der får os til at mene, at vi så skal understøtte, institutionere og normsætte et sådant mønster, hvor far- eller morfiguren på forhånd er fravalgt. Det er efter vores opfattelse helt galt, hvis man diskuterer dette spørgsmål ud fra en ligestillings- eller diskriminationsvinkel, for så diskuterer man alene på den præmis, at det først og fremmest handler om hensynet til de voksne.

Vi ser tingene fra barnets perspektiv, og det gør vi konsekvent. Hvad er i barnets interesse? Alt andet lige har et barn det bedst ved at blive præget af såvel kvindelige som mandlige rollemodeller under opvæksten. Det har det bl.a. af hensyn til dets muligheder for at udvikle og kende sin egen personlige identitet.

Vi mener således ikke, at det er lovgivningens opgave på forhånd systematisk at afskære en bestemt gruppe børn fra muligheden for at vokse op med en faderfigur. Det handler altså ikke om at tilsidesætte de voksnes valg af samlivsformer. Nej, det handler om barnet. Og hvis ikke vi som lovgivere skulle varetage hensynet til barnet, hvem i alverden skulle så? I dilemmaet mellem hensynet til voksnes fuldt forståelige ønske om at blive forældre og barnets muligheder sætter vi hensynet til barnet først.